

τὴν προσφορὰν καὶ ζήτησιν, περὶ τὰ μέσα δὲ Ἰανουαρίου, σχεδὸν ὀλόκληρος ἡ σταφὶς εἶχεν ἀπορροφηθῆ ἔκ τῶν χειρῶν τῶν παραγωγῶν.

Αἱ τιμαὶ τῶν ἐλευθέρως διαπραγματευσίμων σταφίδων ποικιλίας Thompson ἐκρατήθησαν, γενικῶς, εἰς τὰ \$ 187,3 τὸν μ. τόννον καθ' ὅλην τὴν ἐνεργητικὴν ἀγοραστικὴν περίοδον. Μερικαὶ πράξεις ἐγένοντο εἰς τὰ \$ 190 τὸν μετρ. τόννον, κυρίως ἀπὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου μέχρι ἀρχῶν Ἰανουαρίου. Ἐξ ἄλλου, πράξεις τινές, περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου μέχρι ἀρχῶν Ὀκτωβρίου, ἦτοι πρὸ τῆς ἐξαγγελίας τῶν μέτρων, ἐγένοντο εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῶν \$ 176,3 τὸν μ. τόννον. Διὰ τὸ σταφιδικόν ἔτος 1955-56, ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Σταφίδος (Raisin Administrative Committee) ὑπελόγησε τὴν μέσση παραγωγικὴν τιμὴν, διὰ τὴν σταφίδα Thompson Seedless εἰς \$ 187,5 τὸν μετρ. τόννον.

Τὸ χαρακτηριστικώτερον γεγονός τοῦ ἔτους τούτου, ὑπῆρξεν ἡ ἐκδήλως ἠϋξημένη παράδοσις σταφίδων εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ἐξ ἧς οἱ ἀγορασταὶ ἐλάμβανον τίτλους διὰ σταφίδας ἐλευθέρως, ἐφεδρικός καὶ πλεονάσματα κατὰ τὴν καθορισθεῖσαν ἀναλογίαν, ἀναλαμβάνοντες ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς σχετιζομένας μὲ τὸ σύστημα παρακρατήσεως. Αἱ παραγωγικαὶ τιμαί, συνεπιεῖα τῆς ἀνωτέρω ἐμπορικῆς τακτικῆς, ἰσχυροποιοῦντο μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου.

Ἡ πώλησις τῆς κορινθιακῆς σταφίδος (Zante Currants) ἔλαβε χώραν, ὡς συνήθως, λίαν ἐνωρίς. Μέχρι τῶν μέσων Ὀκτωβρίου, ὀλόκληρος ἡ παραγωγή ἐπωλήθη εἰς τοὺς συσκευαστάς. Αἱ παραγωγικαὶ τιμαὶ ἤνοιξαν εἰς τὴν τιμὴν τῶν \$ 203,9-209,4 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 231,4-236,9.

Γ' Ἐξ α γ ω γ α ἰ

Αἱ ἐξαγωγαὶ σταφίδων ἐξ Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑπῆρξαν λίαν ἀνώμαλοι κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη. Ὑπὸ τὴν ὄθησιν τῶν σταφιδικῶν παραγόντων καὶ τῶν κυβερνητικῶν μέτρων πρὸς ἐξαγωγήν τῶν πλεονασμάτων, αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τοὺς ὀκτὼ πρώτους μῆνας τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1955-56 ὑπῆξαν ὀγκωδέστεραι ἐκείνων τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου σταφιδικοῦ ἔτους. Ἀπὸ τοῦ Σεβρίου τοῦ 1955 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1956, αἱ ἐξαγωγαὶ σταφίδων ἀνῆλθον εἰς 54.751 μ. τόννους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς Καναδᾶν τοιούτων. Ἦτοι, ὑπῆρξαν κατὰ 240 °], ὑψηλότεραι τῆς προηγουμένης ἀντιστοίχου περιόδου καὶ κατὰ 220 °], τῆς προηγουμένης τοιαύτης, ἐν τούτοις μόνον, κατὰ 5 °], ἀνώτεροι τοῦ μέσου ὄρου τῶν πέντε προηγουμένων ἐτῶν.

Ἡ κατανομή τῶν ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι Ἀπριλίου ἐξαγωγῶν ὑπῆρξε διάφορος κάπως, τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ χώραι ἐπρομηθεύθησαν 40.911 μ. τόννους, ἦτοι τὰ 75 °], περίπου, ἔναντι 10373 μ. τόν. κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1954-55. Αἱ κυριώτεροι χώραι εἰσαγωγῆς ἦσαν: Ἡνωμ. Βασιλεῖον, Δανία, Γερμανία, Ὀλλανδία καὶ Σουηδία.

Αἱ μὴ Εὐρωπαϊκαὶ χώραι ἐπρομηθεύθησαν 13.840 μ. τόννους, ἦτοι ἐλαφρῶς ἀνωτέραν τῆς προηγουμένης περιόδου ποσότητα. Ἡ ἐξαχθεῖσα εἰς Καναδᾶ ποσότης ἐμφανίζεται κάπως μειωμένη.

Π ε ρ σ ἰ α.

Σπουδαιότερα χώρα ἐξαγωγῆς Περσικῆς σταφίδος κατὰ τὰ τελευταῖα